

*Icoana făcătoare de minuni a Preasfintei
Născătoare de Dumnezeu „Maica îngerilor” în
fața căreia se ruga cu lacrimi fierbinți fericita
gherondisă ANASTASIA*

Troparul

Glasul 1

Locuitor pustiului...

*În asceză desăvârșită
petrecându-ți viața, o,
cuvioasă Anastasia, cu
înfrânarea te-ai nevoit, ulei
nu ai gustat deloc, zdrențe
sărăcăcioase ai purtat
și desculță toată viața ai
rămas. Bucură-te, canon al
smereniei, bucură-te dascăl
bun, bucură-te ceea ce, în
Kerkyra, Mănăstirea Maica
Îngerilor ai restaurat-o.*

*(facere a stareței
Isidora Aghirotheitissa)*

NOTA EDITORULUI GREC

La începutul lunii aprilie a anului 2012, Părintele Ieromonah Dimitrios Kavvadia ne-a vizitat și ne-a dăruit noua sa lucrare cu titlul: *Anastasia, nevoitoarea din Mănăstirea „Maica îngerilor”* [gr. Kyra (tōn aggelōn)].

După această scurtă și interesantă informare, ne-a menționat că ne dă permisiunea de a folosi orice am considera util pentru folosul sufletesc al poporului lui Dumnezeu. I-am mulțumit pentru buna sa intenție și, din ziua următoare, am început să citesc cartea oferită, în care este vorba despre Sfânta Mănăstire „Maica îngerilor” din Levkimmi, Kerkyra, și despre minunata nevoitoare, gherondisa Anastasia Vlachos.

Pe lângă informațiile privitoare la istoricul și însemnătatea mănăstirii, se fac ample referiri la viața și întâmplările minunate ale harismaticei gherondise Anastasia, noul ctitor și revigoratoarea mănăstirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, „Maica îngerilor”.

Citind cu interes câte a îndurat pentru dragostea de Hristos roaba lui Dumnezeu Anastasia, cea împodobită cu harisme cerești și luptată de diavoli și de oameni răufăcători, am fost uimit de asceza ei supra omenească, pe care cu harul lui Dumnezeu a practicat-o.

Pentru a se folosi și alte suflete de izbânzile ei pline de har, roade de viață, de credință, de postire, iubire și smerenie, am selectat cele mai importante fapte dintre

cele scrise și, iată, Țineți în mâini această cârtică de învățătură și de suflet folositoare spre slava lui Dumnezeu și spre cinstea noii cuvioase, gherondisa Anastasia.

În nota introductivă a cărții, Înaltpresfințitul Nectarie, Mitropolitul de Kerkyra și Paxe, spunea în data de 3 februarie 2012 următoarele: „Lucrarea de față surprinde într-un mod aparte, pe de o parte parcursul istoric al Sfintei Mănăstiri, printr-un rar material documentar, iar pe de altă parte evidențiază într-o manieră unică viața sfântă și duhovnicească a gherondisei Anastasia, care prin practica ei ascetică exemplară a ușurat și a condus pe drumul mântuirii multe suflete chinuite. Felicităm pentru această lucrare plină de roade pe Părintele Arhimandrit Dimitrios Kavvadia, care a reușit într-un mod impecabil să ducă la bun sfârșit dificila sarcină a scrierii și îngrijirii lucrării de față. Binecuvântăm strădania lui și dorim din adâncul sufletului să se arate folositoare duhovnicește și să aducă roade dumnezeiești în sufletele și în viața duhovnicească a credincioșilor, frații noștri, clerici, monahi și laici”.

Cu o bucurie deosebită, editorii „Stupul Ortodox” (Orthodoxos Kypseli) oferă în dar această broșură, mulțumind călduros, după Dumnezeu, sfintei Anastasia cea nouă și părintelui Dimitrios Kavvadia pentru buna lui intenție de a ne dona cartea și a ne permite republicarea unor părți ale ei spre cunoștința și mângâierea multora și spre slăvirea lui Dumnezeu.

Pentru a face mai accesibilă această carte am reformulat-o în cuvinte mai simple.

VIAȚA ȘI PETRECEREA GHERONDISEI ANASTASIA

Gherondisa Anastasia, ultimul ctitor și înnoitoarea vieții monahale a Mănăstirii „Maica Îngerilor”, s-a născut în anul 1910, în așezarea Vlahitika din satul Sfinților Teodori, Levkimmi.

Tatăl ei se numea Haralambie Vlachos, iar mama ei Elena Vlassi. Erau agricultori săraci, oameni ai trudei, cinstiți și credincioși. Mama ei cucernică, Elena, s-a învrednicit la o vârstă tânără de o vedenie dumnezeiască în fața incintei deteriorate a sfintei biserici a mănăstirii „Kyra” (adică Mănăstirea Maica Îngerilor)¹. Gherondisa a avut o soră geamănă, pe Diamantina Vlachos-Kouri, și a avut încă patru surori: Asimina, Aretusa, Teodora și Ioaneta. A avut, de asemenea, și doi frați: Simeon și Stelian. Dintre frații și surorile gherondisei, numai Simeon, cel de al treilea, a avut copii, în număr de trei.

În familia ei au existat și doi rasofori virtuoși...

¹ Deteriorarea Mănăstirii s-a datorat părăsirii ei în timpul îndelungatei ocupații otomane. Teritoriile din nordul Greciei s-au eliberat de sub stăpânire turcească abia în anul 1921 (n. ed.).

Gherondisa Anastasia se stabilește la Kyra

Când Anastasia era de zece ani, trecând pe lângă biserica deteriorată a „Maicii Îngerilor”, după ce și-a făcut semnul Sfintei Cruci, a auzit o voce dulce de femeie venind din clopotnița bisericii, care i-a spus: „Este păcat ca lăcașul meu să fie pustiu. Tu, fiica mea, ai fost aleasă pentru a repara biserica și mănăstirea mea”.

La patrusprezece ani, pătrunsă de dorința dumnezeiască de a se afierosi cu totul lui Hristos, Anastasia părăsește casa ei părintească și intră în mănăstirea „Sfântul Nicolae” în Melikia din Levkimmi, unde a îmbrăcat rasa. Aici se angajează în lupte ascetice aspre, amintindu-și totdeauna de porunca Preasfintei Maici a Domnului. A petrecut nouă ani în răbdare, rugăciune și spor duhovnicesc, până când a fost instruită pe deplin în viața monahală.

În anul 1933, cu binecuvântarea mănăstirii ei de metanie, se retrage de la „Sfântul Nicolae” și se stabilește definitiv în „Kyra” (Mănăstirea Maica Îngerilor). Toate din jurul ei erau dovada părăsirii locului și a neîngrijirii. Zidurile bisericii erau dărâmate. În interiorul bisericii au crescut smochini sălbatici. Pe Sfânta Masă se găsea o cutie de conserve ruginită, care era folosită în loc de candelă. A dormit la început sub cerul liber până când s-a instalat în chilia monahală pe care rudele ei au zidit-o special pentru ea.

Practica ascetică a gherondisei

Postea peste măsură, de multe ori câte trei zile la rând. Mânca o dată pe zi după apusul soarelui. De obicei, pâine uscată fără ulei, chiar și în sâmbete și duminici și la marile sărbători. Niciodată nu se sătura cu hrana pe care o mânca, chiar dacă era vorba de puține verdețuri sălbatică. De la postul neîntrerupt suferea de tiroidă și de lipsă de vitamine. Sănătatea ei s-a zdruncinat, însă iubirea lui Hristos înflăcăra ființa ei. Potrivit mărturiei monahiei care îi era apropiată, Anastasia Kastrinos, trupul ei era un băț înfășurat în rasă. La gât avea o enormă adâncitură, de mărimea unei portocale, din cauza tiroidei. Niciodată nu se plângea de slăbiciunea ei și nici nu s-a dus la vreun medic pentru a cere o intervenție chirurgicală, necesară, sau pentru a primi medicamente. Un medic a încercat să o examineze, iar ea l-a certat spunând: „Caută să îți schimbi viața deoarece ești afundat în păcat”.

Răbda dureri îngrozitoare

Gherondisa s-a rănit la un picior de la o lovitură de topor când muncea la câmp. Niciodată nu a vizitat vreun medic din acest motiv. Se ruga și credința ei îi dădea tărie în dureri. Unicul ei medicament era uleiul din candela Maicii Domnului, cu care se miruia ori de câte ori suferea...

Avea discernământ cu cei care făceau dezlegări de post

Odată se afla într-o călătorie la Igoumenița pentru câteva chestiuni ale mănăstirii și a fost găzduită la niște cunoștințe, care au dezlegat la carne într-o zi de vineri. După ce le-a făcut dovada asprimii postului său, refuzând mâncarea, a adunat buruieni de pe câmp și le-a gătit ca să mănânce toți. Numai cu ea însăși era înfrânată peste măsură. Cu monahiile ei s-a purtat cu discernământ și, potrivit neputințelor lor, le-a permis să mănânce pește sau carne. „Tu lucrezi la construcții și obosești și ai dreptul să mănânci bine ca să ai sănătate”, obișnuia să spună monahiilor.

Toți își amintesc fierturile ei gustoase. A gătit cu o iubire deosebită și pentru închinătorii care veneau din Epir pentru a-i cere sfatul...

Altă lucrare ascetică a gherondisei

Ea, de regulă, se hrănea doar cu Dumnezeiasca Împărtășanie. Rămânea nespălată și dormea pe jos. Până la sfârșitul vieții a umblat desculță, chiar și în perioadele cele mai friguroase (astfel o vedem și în fotografiile care s-au păstrat). După ce s-au așezat mușamale pe podea, nu a călcat pe ele niciodată și nici nu s-a apropiat vreodată de frigider. În puținele ore de odihnă, dormea pe două scânduri neprelucrate, așezate una lângă cealaltă, peste care a pus o pătură făcută din zdrențe, iar perna ei era

o piatră. Hainele ei erau întotdeauna învechite și uzate, pline de petice, încât nimeni nu știa care a fost materialul inițial!

După trecerea a douăzeci de ani ziditori pentru duhul ei, a intrat în mănăstire prima ei ucenică și, treptat, obștea ei a numărat șapte viețuitoare. Învățătura ei transmisă monahiilor nu se limita numai la împlinirea celor trei voturi fundamentale, ci viza în principal trăirea în smerenie, nearătarea oamenilor, lupta împotriva iubirii de sine, rugăciunea neîncetată și sărăcia desăvârșită. Darurile duhovnicești care i-au fost date de sus pentru marea ei dăruire și pentru asceza ei fără măsură au fost bogate. I-au fost dăruite de sus proorocia și vederea cu duhul, harisme pe care le-a folosit în mod tainic spre slava lui Dumnezeu, pentru a fi de folos obștii ei și semenilor care pătimeau duhovnicește, iar nu pentru a impresiona sau pentru a se afirma pe sine.

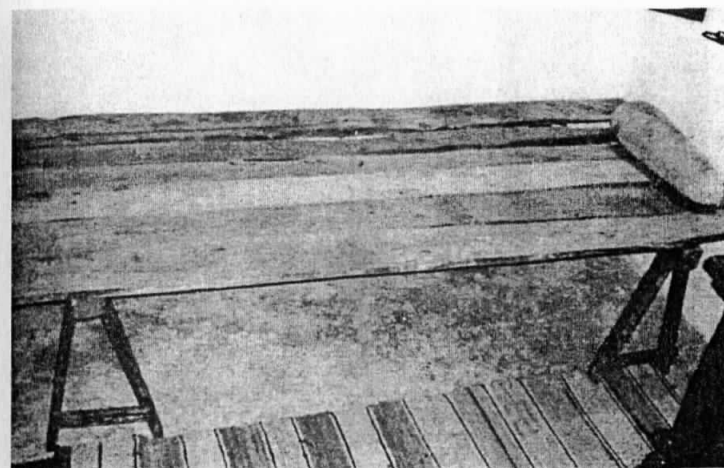
Mama milostivă

De-a lungul anilor, mulți deznădăjduiți au bătut la ușa chiliei ei și au plecat bucurându-se și luând ca merinde rugăciunea ei sfântă. A dorit să îi învețe pe toți două lucruri: rugăciunea și spovedania.

Cu punga ei săracă a ajutat pe mulți în timpul ocupației germane (din timpul celui de-al doilea război mondial, n. ed.), iar apoi pe semenii nevoiași și mai ales familiile sărace. De asemenea, a oprit pe mulți de la acțiuni criminale.

Fusta ruptă și cu mii de petice a gherondisei Anastasia

Patul simplu al gherondisei Anastasia. Scânduri și o piatră ca pernă